

RUDESINDUS

Presentación da páxina web

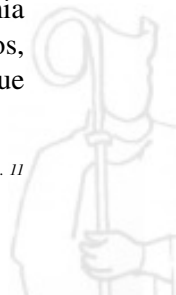
<http://www.rudesindus.org/>

SEGUNDO L. PÉREZ LÓPEZ*

Xurdiu esta revista como órgano de expresión da Academia de estudos sobre a figura de san Rosendo, que no ano 2007 se celebraron os mil cen anos do seu nacemento (907-2007). Por outra banda, quere ser portavoz para achegar o patrimonio cultural e espiritual das igrexas mindoniense-ferrolá e ourensá, coas súas riquezas artísticas e experienciais, tanto aos estudosos como á xente de boa vontade que valora a aportación da fe cristiá o ser e a cultura da nosa terra.

Queremos que esta publicación sexa un servizo non só para os estudosos, senón que serva tamén como instrumento de traballo para asociacións culturais e, por suposto, para profesores de historia, relixión ou ciencias sociais, de xeito que atopen aquí elementos de traballo para achegar a nosa historia e cultura reais aos mozos e mozas que están a formarse hoxe nos centros de ensino medio e superior de Galicia.

Os bispos de Mondoñedo-Ferrol e Ourense foron os promotores, ao remate do ano xubilar rosendiano, para crear a Academia Auriense-Mindoniense de estudos sobre san Rosendo, o seu tempo e as súas connotacións coa historia de España e Portugal. Trae o dicionario como primeira acepción da palabra Academia a de: «Sociedade científica, literaria ou artística establecida con autoridade pública.» É neste amplísimo molde, no que cabe case todo, no que pretendemos seguir medrando con esta páxina Web, que axude a poñer de relevo a labor da Academia e destacar a San Rosendo como figura capaz de interesar, de motivar encontros, de propiciar un diálogo sereno sobre os tempos, os espazos e as herdanzas que Rosendo, bispo e monxe, fixo propios e deixounos como tarefa.

Páxina web da revista *RUDESINDUS*, realizada polo director da revista, don Alfredo Erias Martínez a finais de 2017.

Non se trata dunha pretenciosa e desmedida meta, senón dun marco serio e nobre para dignificar unhas actividades que desexamos non sexan un innecesario adorno, senón un estímulo e un apoio para facer presente a fe cristiá na historia e cultura de Galicia.

Comporta a Academia os sabios rigores da excelencia como norte de todas as súas actividades, da cortesía e da etiqueta como vehículo que dignifica pero sobre todo o gozoso empeño de medrar e axudar a medrar a todos.

Non se trata de erixir un castelo de naipes sen base e sen valor, nin tampouco atribuírle ningunha exclusividade no espazo das plurais actividades das nosas igrexas. Naceu a Academia humilde e, polo tanto, con vocación de sumar e colaborar, pero ao tempo desexa ser un foro prestixioso que sexa referente de fecundidade e alento de iniciativas que recuperando valores do noso pasado nos axuden a vivir ilusionados este apaixonante presente, así como mirar o futuro sen partidismos.

San Rosendo é un personaxe transcendental, telo como amigo próximo é intelixente, centrarse nos estudos da súa época e da historia da igrexa mindoniense, ourensá e galega, ademais do Monacato e outras institucións da vida galega, cremos que é enriquecedor. Se a esta preocupación pola historia, engadimos a creación literaria e artística como propias dos fins dunha Academia, facemos máis suxestiva a oferta de fe e de cultura pretendida por esta, que aspira a reunir a estudiosos de prestixio e abrirse en actos culturais a un público amplo. Sociedade científica, si, pero sabendo que todo o que se fai con amor e con rigor é camiño positivo e con futuro.

NOTICIAS ROSENDIANAS é unha publicación da Academia Auriense-Mindoniense de San Rosendo, realizada na secretaría da mesma por don Miguel Ángel González García desde o 1 de outubro de 2013.

Ofrécesenos aquí un amplo campo para o diálogo entre a fe e a cultura na súa raíz xenuína e orixinal. Dicimos xenuína porque na cultura exprésase o universal e particular do home como posibilidade e realización. Dicimos orixinal porque exprésase o propio e específico do home nas súas dimensións máis reais e auténticas. A fe, vista desde ese horizonte, compromete ao home na totalidade do seu ser e das súas aspiracións. Unha fe que se sitúa na marxe do humano e, polo tanto, da cultura, sería infiel á plenitude de canto a palabra de Deus manifesta e revela, unha fe decapitada, máis aínda, unha fe en proceso de autodisolución.

Non cabe dúbida, pois, que fe cristiá e cultura humana están en estreita conexión, e o gran drama do futuro sería o enfrontamento ou a ruptura entre a cultura e a fe, como xa sinalou, no seu día, a papa Paulo VI.

A nosa realidade histórica, e a nosa conciencia de galegos, ten un inxente pasado de fe que transmitir, e unha grave responsabilidade como cidadáns, porque todos eses feitos, institucións e creacións son expresión dunha fe e ao tempo matriz dunha cultura e dunha forma de entender a existencia que configura o noso ser máis aló do que é dado imaxinar. Se renunciámos a isto, a nosa cultura e noso ser como pobo, corre o risco de quedar sen raíces se os seus precedentes históricos non son permanentemente actualizados e recreados. ¿Onde fundamentar os valores da nosa existencia e do noso futuro se non somos capaces de recuperar positivamente toda a nosa memoria?

San Rosendo é, sen lugar a dúbidas, a figura máis importante da *Gallaecia* altomedieval e a súa figura brilla con luz propia no século X. Os tres grandes

mosteiros fundados en Galicia no século X: **Lourenzá** no norte, **Sobrado** no centro e **Celanova** no sur, teñen relación familiar e espiritual coa persoa de san Rosendo; a eles haberá que engadir as casas filiais destes e as intervencións nas que san Rosendo despregou unha grande actividade reformadora. De tal maneira que o tecido monástico de Galicia está, todo el, en relación con san Rosendo e a súa familia. Podemos afirmar, sen temor a equivocarnos, que na figura de san Rosendo atopamos un antes e un despois no monacato de Galicia, no conxunto da vida da Igrexa Galega e nos máis variados aspectos da sociedade da nosa terra .

Indiscutiblemente Celanova é un dos centros simbólicos de Galicia. Se **Compostela** nos remite aos días de Xelmírez, do esplendor románico e da secesión de Portugal, **Celanova** é o resumo da Galicia reconquistadora e internamente pacífica da época de Hermenexildo, o galego que entrou por primeira vez nunha «Amedina» árabe, en Coimbra, do seu fillo Gutier e da súa nora Ilduara Eiriz, e do seu neto Rosendo Gutiérrez, a quen se chamou «príncipe supremo de Galicia», o P. Flórez «sol na Igrexa» e López Ferreiro «pai da patria», daqueles, en fin, que edificarán a Galicia dos séculos IX e X.

A vida e os feitos de san Rosendo chegaron ata nós en documentos contemporáneos relativos ao mosteiro celanovés, que vén a ser, no século X, o que fora Santo Toribio de Liébana no século VIII para implantar o programa carolinxio, figura da que M. C. Díaz e Díaz di que «no século X brilla con luz inmarcescible a figura senlleira de san Rosendo», engadindo que el é a figura clave para comprender as circunstancias e situación dos séculos medios. O relato da vida de san Rosendo, transmitido polos monxes Estevo e Ordoño de Celanova, descríbennos o perfil do paradigma de monxe no que se unen o celo pastoral e aptitudes para gobernar a sociedade civil do momento. Xa que logo, pódese equiparar, no que ao monacato se refire, coa figura de san Martín Dumiense no século VI. As noticias documentais son de tal amplitude e rigor que se poden perfilar con certeza as características do movemento monacal creado, nuns casos, e reformado noutros, por san Rosendo.

O nome de san Rosendo, unido a Mondoñedo, Compostela e Celanova, resume a historia de Galicia do século X, no que a vida monástica vén a ser como o auténtico faro de luz, cultura, renovación material e espiritual desta terra. Vén a ser como o preludio da posterior floración cluniacense e cisterciense, sen as cales non se pode entender a historia e a cultura de Galicia. Sobre todo isto queda moita luz que aportar e se logramos abrir algunha porta, dámonos por satisfeitos.

Con esta nova páxina web queremos abrir unha fiestra a ese mundo, case que infindo, dos grandes camiños de Internet que nos achegan aos últimos recunchos do mundo cunha velocidade increíble.

Bo camiño!

